

בעזרת השם יתברך

קול השוחטים

חלק ה

ירחון של הכלל ישראל בכל העולם
כולל מכתבי קול קורא, בירורים ותשובות
בענין מצב הכשרות והשחיטה בכל העולם כו'ו

כ ש מ ו כ נ ה ו א

**פתחנו שער לכל הרבנים, שובי"ם ומשגיחים,
להשמיע קולם בשער בת רבים, מצערם
על מה שראו בעיניהם ושמעו באזניהם
מכל מה שקורה בבתי המטבחים
בארצות הברית ובכל העולם כולו.**

יישמע קול הרבנים והשובי"ם והמשגיחים ברחבי העולם, בלי ע יסתכנו
בנפשם ח"ו מחמת שותפם של עמלקים, הטבחים והשוחטים אנני מאפיא.
כל אחד ואחד יוכל להשמיע זעקת שברו על כל הקורות בבתי השחיטה,
וגם על מה שמוציאים כ"כ הרבה כסף מאחב"י כדי לקנות מאכלים
כשרים, ובינתים מאכילים אותם בשר נו"ט במקום בשר כוור.
זעקת כלל ישראל כי רבה, יישמע כאן בהתגלות מצב הכשות
איך שהוא כיום בעוה"ר.

יצא לאור ע"י

בנימין פארקאש

מח"ס נחלת בנימין על יו"ד ח"א

שנת תשמ"ו לפ"ק, ברוקלין נוא יארק

מפתח

מכתב כב

מהרה"ג רבי זלמן דווארקין זצ"ל, מעורר
שע"י נענוע והמשכה מזרם העלעקטעריי ק
מתנתקים הסירכות קודם הבדיקה-----ג

מכתב כג

מהגה"צ רבי זלמן דווארקין זצ"ל, מעורר
שהקצב יכול לנתק הסירכות-----ה

מכתב כד

מהגה"צ רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א,
מעורר שבנידון הנ"ל יש נענוע גדול עד כ"י
חשש של ניתוק הסירכות-----ו

מכתב כה

מהגה"צ רבי שמואל אברהם זעלטענריך
זצ"ל, אבדק"ק טשאקעווע, להנהיג
התאחדות הרבנים, מעורר על מכשולות
גדולים ב"וויינלענד כשר פאלטריי" שעומדת
תחת השגחת התאחדות הרבנים,-----ז

מכתב כו

מודעה נחוצה, (נדפס ב"דער איר)
מהתאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדוז,
להשקיט הקול רינן שיצא נגדם על הכשרם
בבית המטבחים "וויינלענד כשר פאלטעריי"-----יא

מכתב כז

מעורר שמה שפרסמו התאחדות הרבנים
בענין השחיטה וההכשר שלהם ב"וויינלענד
כשר" להכחיש הקול רינן, הוא שקר מוחלט-----יג

מכתב כה

קול קורא בענין העזובה הגדולה בענין
ההכשרים וההשגחה ----- טו

מכתב כט

מכתב שנשלח ע"י וועד הכשרות דהתאחדות
הקהלות להתאחדות הרבנים ----- יח

מכתב ל

דרשת הגה"צ מהוניאד רבי אברהם מאיר
איזראעל זצ"ל, באסיפת התאחדות הרבנים - כא

מכתב לא

קול קורא להסיר מכשול, מהתאחדות
הרבנים נגד שחוטי חוץ ----- כה

מכתב לב

מודעה משחיטה חדשה תחת השגחת הגה"צ
מדעברעצין זצ"ל ----- כח

מכתב לג

וויכטיגע מודעה פון היימישע קאנסומער
יוניאן, בענין די געבלאפטע כפרות ----- לא

ספר
קול השוחטים
חלק ה

מכתב כב

מכתב מהרה"ג רבי זלמן דוואַרקין זצ"ל
נעתק מספר מדריך הכשרות מספר ט"ז שי"ל בשנת
תשל"ז, ונדפס בספר אכילת בשר הלכה למעשה,
מהרה"ג רש"י גראָסס שליט"א
אבדק"ק האלמין

וזה תוכן השאלה להרב דווארקין זצ"ל:

...אחרי שנתעוררו רבנים בענין השחיטה שבארה"ב, ראיתי שנכונים הדברים ומצוה לתקן. אחרי שביקרתי בכתי מטבחיו שונים וביניהם גם מאלו ששוחטים שם עבור: קהלת עדת ישורון, ליובאָוויטש, וויינשטאַק-מיעל-מאַרט והנקראת צעהלימער שחיטה – ראיתי שישנה נקודה נחוצה למאוד שאין איש שם על לב, ולא שמעתי ערעור בנידון זה.

ישנו חשש שהסירכות מתנתקים עוד קודם הבדיקה, תהליך הבדיקה "בפען" (ארגו מהודק בכח עלעקטרי"ק, ששם עומדת הבהמה בשעת השחיטה ונתפסת במכונה שלא יתנענו: בעת השחיטה) היא שאחר השחיטה נתפסת הבהמה בשתי רגלי ובכח

הזקק של זרם העלעקטרי"ק נמשכת כעשרה אמות למעלה ונשארת תלויה למעלה, בשעת ההמשכה מתנענעת הבהמה לצדדים כמו כדור.

הרי מבואר בפוסקים שהבדיקה צריכה להיות בעודה שוכבת על הארץ, כי ע"י נענוע והמשכה קודם הבדיקה מנתקים הסירכות. הפוסקים מזכירים איסורים בבני אדם המושכים, אף שאין כוחם חזק כ"כ לנענע הבהמה, ומכ"ש בנידון דידן שהמכונה יותר.

שמואל שווארצמאן

מכתב כג

ב"ה.

כ' הו"ח,

שלו' וברכה!

במענה על... אבל יכול הבודק לעשות בדיקת פנים נד אשר יסירו מהבהמה הכרס ובני מעיים והושט, אז בניקל להושיט וזיד דרך בית השחיטה ולאחוז הקנה ולנענע בחוזק, ואז באמת יוכל להנתק הסירכות, וגם כשהיא תלוי' אז בית השחיטה מפורעת ומרווחת ויכול בקל הקצב להושיט ידו דרך בית השחיטה אפי' עד הריאה ולנתק הסירכות, אבל כשהיא מושככת אינו יכול להושיט ידו כמובן והחוש מסייעו.

ומעתה מובן ג"כ תשוב' הרדב"ז, כי הוא סובר אפי' נניח שהטבח הושיט ידו ואחז בהקנה ונענע אינו מוציא מחזקת בשרות הבהמה וכו'. ומעתה מובן שבניד"ד אין מקום להחשש הזה כי הקצב אינו בנמצא אפי' קרוב לבית המטבחים והבהמה אינה שלו' הוא קונה בשר כשר ולא הבהמה.

ובזה אסיים ואומר שלו' תקבל החוה"ש מאדה"ש.

כברכת ידידו הדו"ש

זלמן שמעון דוונ' ורקין

מכתב כד

מספר מדריך הכשרות מספר ט"ז שי"ל
בשנת תשל"ז, ונדפס בספר אכילת בשר
הלכה למעשה מהרה"ג רש"י גראָסס
אבדק"ק האלמין שליט"א.

עש"ק בהעלותך תשל"ז לפ"ק.

אחדשה"ט וש"ת באהבה, יקרתו גם השני קבלתי, ואני תמה לכי
שלא קיבל תשובה ואני השבתי במועדו בקיצור.

ודעתי העני' שבנידון שהציע מעלתו יש נענוע גדול עד כדי
חשש של נתוק הסירכות כיון שכתב כבודו שהבהמה פורחת כמו
כדור, ומי בקי בנענוע להכריע שכזאת אינו בספק ניתוק הסירכות,
וכבר כתב בפרי תבואה סי' ל"ט סעיף קנ"ה שאין לבדוק רק בעודה
שוכבת על הארץ, ובני"ג גם אם יבדקו בעודה שוכבת מה מועיל זה
כיון שפעולת הנענוע שלפני הבדיקה שהוזכרה בדברי הגאונים
מסקנת הפוסקים סי' ל"ט סו"ס י"ד שאין אנו בקיאים, אע"פ שעושה
בשימת לב ע"כ לבדוק כהלכה, מכ"ש בני"ד, וע"ש בטו"ז ס"ק ט"ו כ'
בשם מהרש"ל דאפי' להמתירן נענוע צריך לחתוך הכבד קודם,
והיינו כמש"כ בד"ת שם ס"ק שי"ח כי כבדת הכבד יכולה להשפיע
על ניתוק כדין, ומכ"ש בני"ד, ע"כ.

והואיל והדברים פשוטים אין מקבלים אריכות.

הריני דוש"ת בידידות, מצפה לרחמי ה'

שמואל הלוי וואַזנער

מכתב כה

מהגה"צ מוה"ר שמואל אברהם זעלטענאווער זצ"ל, אבד"ק טשאקאווע

נעתק מספר מדריך הכשרות מספר ט"ז שי"ל בעינת
תשל"ו, ונדפס בספר אכילת בשר הלכה למעשה מוזהר"ג
רש"י גראַסס אבדק"ק האלמין שליט"א.

בשנת תשל"ג כפי הידוע היתה מהומה בענין השחיטה, היתכן?
שוחטים כל כך הרבה עופות בשעה! הציבור הרחב לחץ, וגם
הרבנים הגאונים שליט"א סברו שאסור לשחוט כמות גדולה כזו,
לדעתם מותר הי' לשחוט רק כמה מאות בשעה.

הרה"ג מטשאקאווע שליט"א הביע את נימוקיו במכתב זיחה,
שאותו אנחנו מדפיסים להלן:

ב"ה, כ' כסלו תשל"א

לכבוד הנהלת התאחדות הרבנים הי"ו, בניו יאָרק

שלו' וברכה!

הנה ברצוני לעורר אודות ענין שצריכין להציעו לפני וועד
ההנהלה ולפני הנהלת וועד הכשרות.

היות כאשר הייתי בוויינלאַנד להשגיח אודות נתינת
חותמות של התאחדות הרבנים על עופות, וראיתי השוויטה
ההולכת על הליין, אשר כל פעולות בהעופות מתחילו ועד
סוף מסובכים ומקושרים לאחרים, ופעולה אחת דוחפת
ודוחקת האחרת, הנני רואה נחיצות להגביל על סדר מספר
עופות הנשחטים ע"י שו"ב במשך שעה אחת, כי בלא
סדרים אצים וממהרים הפעולות על השובי"ם כו' לאהר
מעשהו וחפזון כזה אינו מעלה הן בשחיטה והן בבדיקת
הסכין, ובפרט בהרבה שובי"ם, ישנם שובי"ם זריזים
ומאומנים לשחוט הרבה בזריזות, וזה יוכל לגרום ח"ו

קול השוחטים

מכשול בהשו"ב"ס שאינם מאומנים לזה, והטבח והפועלים אשר ראו אומנות השו"ב הזה ממהרים על כל השו"ב"ס להחיש מעשיהם ולשמור הפעולות במוקדם, כדי להרויח ממון ע"י הרווחת הזמן, ומה יוכל לעשות השו"ב הזה אשר הוא תלוי בכבודו ופרנסתו בהם, ומוכרח לעשות בזריזות ובחטיפה, וכבר התנצל לפני שו"ב לפני איזה שנים אודות מצב הזה, ואני אעתיק את הנימוקים שלי והמראה מקומות לזה:

לשון השמ"ח סי' י"ח ס"ז שיבדוק מתון מתון וכו' ולכן אין למנות ע"ז כי אם יראי ד' ביותר וחרדים על דבר ד' ואינם נבהלים ונחפזים בדעתם וכו', ומה לי אם הוא נחפז מטבעו, או הוא נחפז ע"י אחרים.

דברי התעוררות של המטה אפרים בסי' תר"ח ס"ז שמעורר במוסר בשחיטת הכפרות "שהרצים יצאו דחופים וכו' ומקול המונם ראשם נמלא עד שאין לו הכוונה לשחיטה רק על דרך הרגל ומזה יצאו מכשולים רבים ואין האשמה על השוחט רק על הפוחזים עליו וכו' - ומה נאמר באם יש לו פוחזים מכל רוח מהבע"ב ומהפועלים החצופים" וכו'.

ידוע התקנה של חכמי וצדיקי הדור ז"ל המובא בדרכי תשובה סימן ל"ט סקכ"ו אודות שלא יעמוד בעל השור על שורו בעת בדיקת הריאה, שיש חשש גדול שבעל השור הוא אדון שלו ונותן לו מחייתו, וממילא השו"ב שהוא רך הלבב יוכל לבוא לידי מכשול, ולכן אפי' יאמר שו"ב אחר שלו אינו מזיק, והוא עושה כדת, לא יועיל וכו', וכ"ש דבר הנוגע לשחיטה ולבדיקת הסכין חמור הענין ביותר -

ע"כ הצעתו:

(1) * מקודם לבל לפרסם מכתבי בחוץ, שיוכל להביא ו'ק היזק ולא תועלת.

(2) שועד הכשרות ישאלו לכל שו"ב ביחוד חו"י בזה, ולהשגיח שלא יבוא לו עיגום ע"י תשובתו בזה, וד"ל.

(3) לעשות העתקה ממכתבי ולשלוח מקודם להיבנים המכשירים שליט"א, אשר המה ראשונים לגלות חוות דעתם בזה.

(4) בועד הכשרות אגלה יותר נימוקים בזה, - אך יען שנוגע הענין לענין רציני הנני ממהר במכתבי זה. שמואל אברהם זעלטע: רייך

למרות זאת שהרב מטשאקאוווע (שליט"א) ביקש שלא יפסמו את מכתבו נאלצנו בכל זאת לפרסם זאת בגלל שני טעמים:

(א) חוגים מסויימים מנסים לטשטש את העובדות ואוגרים שהדוחו"ת שלנו אינן נכונות.

(ב) ישנם השואלים מדוע לא דיברנו עם הרבנים ולא העלינו בפניהם את השאלה (ראה מדריך מס' 20 עמוד כ"ט).

* הערת המו"ל - הנה כבוד הג' ז"ל הזהיר שלא יפרסמו מכתבו (יון שבהאי פחדא יתיב (וכמו כל הרבנים ואדמורי"ם כו') מהקצונים שותפם של עמלק שלא יעשו לו צרות, ואוי לאותה בושה שגדולי וזקני הרבנים לא יוכלו לפתוח פיהם לגלות חוות דעתם ברכים, וזה היו כבר לפני 17 שנים ומאז ועד עתה הורע המצב מאד בזה. ואיזה שם כשרות אפשר לקרוא למצב נורא כזה, אוי ואבוי!

במכתב זה העלה את כל הטענות שלנו בקיצור, בכמה שורות הוא מזכיר את שורש העסק המקפת נקודות אחרות.

שנית: האם לא מספיק פניית הרבנים, כשחבר הוועד הפועל של התאחדות הרבנים, הרה"ג מטשאקאזוע שליט"א [ז"ל] העלה את טענותיו, ובכך ביקש לדון בהענין ברצינות ולתקן את הטעון תיקון מיד, ולא עשו אז דבר בענין.

עתה בשנת תשל"ג כשפרצה המהומה בחוצות, דרש אז מורה הוראה ידוע מבאָראָ פּאַרק (שגם השתתף באסיפה שיוזכר להלן) בבית מדרשו ותבע תיקונים, וזה מה שבעצם בסופו של דבר גרם שבני הישיבות המקבלים את פסקיו של אותו מורה הוראה לחצו ותבעו את התיקונים, רק אז החלו לדון בנושא, ורואים מזה שיש כח לאנשים שברחוב להשפיע לטובה.

מכתב כו

בשל הסערה שפרץ בציבור פרסמו את המודעה
 'דלהלן בכת"ע "דער איד", פרייטיג יאנואר 25 '974

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

מודעה נחוצה

היות שבשבועות האחרונות יצא קול ריגון על דעופות
 הנשחטים בבית המטבחיים (טשיקען מארקעט) של הניו יארק
 "וויינלענד כשר פאולטרי" בוויילנאד, יע"ז
 ששוחטים שם מאלף עד חמשה עשר מאות עופות
 בשעה אחת, ע"י שו"ב אחד.

דין גרמא שביום ג' פרשת וארא העעל"ט שלחנו
 משלחת חשובה מארבעה חברי התאחדות הרבנים, הרבנים
 הגאונים משטשאקאווא, משארמאש, מטאקאי, מנאטור
 שליט"א, כדי ליתן דין וחשבון בפרטיות ממצב הכשרות של
 המארקעט הנ"ל.

וביום ג' פרשת בא כ"ח לחדש טבת העעל"ט נתקיימה
 אסיפה מחברי ועד ההנהלה והכשרות שע"י התאחדות
 הרבנים, באולם האסיפות שלנו, אשר בה נוכחו הובנים
 הגאונים שליט"א: משארמאש, מפאפא, מסיגעט, הרה"ג ר'
 משה צבי ארי' ביק - מוואוידיסלאוו, מבאטור, מטאקאי,
 מטארטיקוו, מסאמבאטהעלי, והרה"ג ר' נתן יוסף מייזעלס.

הרה"ג משטשאקאווא שליט"א נתן דין וחשבון פרטי
בכתב על כל מצב הכשרות של המארקעט, ואחריו מילא את
דברו הרה"ג מבאטור שליט"א בעל פה.

אחרי שנשאו ונתנו הרבנים הגאונים שליט"א בכל פרט
ופרט,

**נתברר שאין שום ממש בקול רינון הנ"ל ח"ו,
והוא שקר מוחלט,**

כי אין במציאות ששו"ב אחד ישחוט שם בשעה אחד
יותר משה מאות עופות.

והודגש עזה"פ שהשוחטים המה מובהקים וירא ה', כמו
כן המשגיחים. ונוסף על זה הבעלי בתים מבית המטבחים
של עופות (טשיקען מארקעט) "זויינלענד כשר פאולטרי",
הנם שומרי תורה ומצות¹. וחוז מהמשגיחים התמידיים
מבקרים את המארקעט מזמן לזמן רבנים מובהקים,
הנשלחים ע"י ועד הכשרות של התאחדות הרבנים, והכל
הוא ב"ה על צד היותר טוב.

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקאנאדא

(1) אגב: אחד מהבעלי בתים היי לו עקסידענט עם הקאר שלו
ביום הכפורים שחל להיות בשבת.

מכתב כז

דו"ח הלזו הי' כעין האסיפה הנתפרסם בטעיף (ובדפוס כלשונם) מניקור החלב ד' בראשית תשמ"ג שאז נתפרסם ג"כ שהקול רינון היא שקר וכזב ויאכלו ענוים וישבעו, ובאמת כל מי ששמע הטעיף יצא מהכלים איך אפשר לשקר כ"כ במילתא דעבידא לגלויי, וכאשר באמת פרסמו הכחשה איזה רבנים זקנים שהיו נוכחים בהאספה רק מפחד לא החתימו שמם אז (עיין בס' עמק הבכא).

דיברתי עם הגאב"ד מסאמבאטהעלי, ויש לי עדות על זה ואמר לי בפירוש ובפה מלא שאינו מקבל שום אחריות בכל הנוגע לונשרות בשר וויינלאנד, וכל מה שנדפס בשמו להכשיר הבשר נגד רצונו היא, ולא נתן הסכמתו בהדפסת שמו במודעה.

גם דיברתי עם אחד המשגיחים ששרת שם בעת ההיא, וסיפר לי שביקור הרבנים בבית השחיטה - אשר על סמך ההיא נדפס הנודעה הנ"ל - הי' חוכא ואיטלולא ממש.

ומעשה שהי' כך הי': ביום הנועד לביאת הרבנים ידעו כל השוחטים והמשגיחים בבית השחיטה כי היום יום דין הגדול, עליהם להתאמץ ביתר שאת ולהוכיח את כוחם הגדול בשחיטה - ליבוץ הרבנים והתאספותם נשתהה הרבה יותר מחצי היום. השווחטים כמעט גמרו השחיטה ועדיין הרבנים לא הגיעו. השוחטים לא ידעו איך להתנהג, כי אם יגמרו השחיטה נמצא שהרבנים יגיעו לו ינם. הוחלט כבהלה להשאיר כב' מאות עופות על מנת לשחטם לשחוט כאשר תגיע המשלחת.

וכך הווה, מיד כאשר הגיעו הרבנים התחילו במעשה השחיטה מחדש ועמדו כל השוחטים וטיפלו כב' מאות העופות, והשוחטים התעסקו בהם במתינות יתירה על המדה, כמובן שהרבנים התפעלו מאוד ממתינות השחיטה.

קול השוחטים

עוד זאת עשו שם בשעת ביקור הרבנים, שהטשע"ן ההולך
 ונוסע בשעת השחיטה עם העופות החלויים עליו (אשר כל הבקי בו
 יודע שאפשר לסדר את המהירות כפי שרוצים, במהירות או במתינות)
 ובשעה שהרבנים היו שם סידרו את הטשע"ן שינוע במתינות
 מיוחדת, עד שאי אפשר במהירות כזו לשחוט יותר משש מאות
 לשעה בשום אופן. והראו להרבנים בחוש שהמתכונת (סיסטעם) כפי
 שראו אינה מאפשרת לשחוט יותר משש מאות לשעה לכל שוחט.

אבל צחוק מכאיב הוא לרמות את הרבנים שאינם בקיאים
 ומבינים במתכונת (סיסטעם) הטשע"ן כלל וכלל, ואין מרגישים
 שאפשר לסדרו גם באופן אחר אשר יהי אפשר לשחוט אפילו עד
 1500 ויותר לשעה לכל שוחט.

ע"כ מספר אכילת בשר הלכה למעשה, מדף פ"ד עד דף צ"ד

מכתב כח

**ו"ל מרב גדול אחד בעילום שם בשנת תשל"ו
 בו יבואר העזובה הגדולה ר"ל בעניני ההכשויים
 וההשגחה, והאיך שבעוה"ר גם שומרי תורה נכשלים
 ר"ל ואינם משגיחים מה שנותנים אל פיהם ואינם
 מדקדקים בעניני ההשגחה ה' ירחם.**

אמרז"ל בכל יום יוצאת בת קול מהר חורב ומכרות ואומרת אוי
 להם לבריות מעלבונה של תורה.

מה נאמר ומה נדבר, רבה היא העזובה בעניני ההכשרים
 וההשגחה בעניני השחיטה, ובכל מיני מאכלים הנעשים בבתי
 חרושת, מלבד הקהלות הקדושות העומדות תחת צדיקי הדון ששם
 יש השגחה מועילה וקפדנית, אבל במקומות אחרים רבו: היא
 העזובה, או לנו שכך עלתה בימינו שרבנים קלי דעת נותנים הושרים
 בעד בצע כסף ואין כמעט שום השגחה תחת ידו, רק מפעם לפעם
 בחטיפה יתירה מביט זעיר שם זעיר שם ואינו מדקדק היטב לראות
 כל הנעשה בחקירה ובדיקה יסודית לברר אם אין שם נבילות
 וטריפות, ומה שנותנים בתוך המאכלים.

ובשחיטה גדולה היא העזובה מאוד עד שכמעט אי אפשר
 לפרסם הנעשה שם, כי לצערינו הרב רבים משומרי תורה מפני נירדת
 הפרנסה קונים בשר משחיטות כאלה ואינם יודעים מה שועשה
 בפנים, האם יש בדיקת הסכינים כדבעי, ואם הבדיקות הם כדבנוי, כי
 המון העם, אפילו שומרי תורה, סומכים רק בזה אם יש על זה
 בלאמבע כשר. או לנו שכך עלתה בימינו. ודבר ידוע כי המאכלות
 הם מעיקרי ויסודי הקדושה, כמו שנאמר ואנשי קודש תהיון לי ובשר
 בשדה טריפה לא תאכלו (שמות כ"ב ל').

וכן בבתי חרושת של קופסאות מאכלים, רבנים אשר מקלם יגיד
 להם בעד בצע כסף נותנים הכשרים על נבילות וטריפות ודוורים
 טמאים, ושומרי תורה מביטים רק על הקופסא, וכשרואים חותמו של
 "כשר" על הקופסא, די להם בכל ואין שמים לב מי הם המשגיחים

קול השוחטים

ומי הם הרבנים, ויש הרכה שומרי תורה שקונים מאכלים אלה ונכשלים במאכלות אסורות רח"ל.

יידוע שאם אין השגחה גדולה ויסודית מוצאים אח"כ נבילות וטריפות, כמו שמובא בספר גבול ראשונים כמה מעשיות מענינים אלה מה שאירע בארץ ישראל בענינים אלו, ועי"ז יתברר כמה אמת ונכון מה שאמרו חכמינו ז"ל בקידושין טוב שבטבחים שותפו של עמלק.

באחת הכפרים סמוך לחיפה הי' קצב תימני אשר הי' מנקר בעצמו הבשר ומוכרו באיטליו, ובעיני הניקור יש עבודת פירוק החתיכות מקודם ואח"כ מתחלת עבודת הניקור, והוא לא ידע שיש אחר פירוק החתיכות גם עבודת הניקור, והי' מפרק החתיכות ולא יותר, והתנהג כן שנים רבות, עד שפעם אחת השתבח בעצמו בפני מנקר מומחה שזמן עבודת הניקור אצלו הוא כרבע שעה בלבד, ויתפלא המנקר ההוא, הלא הניקור צריך להשתהות ארבע או חמש שעות, ואיך הוא מנקר במשך רבע שעה בלבד? והלך לשם כדי לראות במו עיניו האיך עושה הניקור, וחרדה וחלחלה אחזתו איך הוא עושה שרק מפרק החתיכות ולא יותר, והעמיד אותו על טעותו, ואז הודה הקצב שהרכה שנים האכיל את ישראל במאכלות אסורות ר"ל.

וכן מביא שם עוד מעשה, פעם קנתה אשה בשר מקצב אחד בירושלים שהי' לו הכשר מצוין וראתה איזה שינוי בבשר זה מהבשר שקנתה עד עכשיו, והחליטה לחקור את הדבר, ואחר חקירה ודרישה נתברר לה שבשר זה הי' בשר גמל, שהקצב החליף בשר הכשר שתחת השגחה עם קצב אחר שהי' לו בשר גמל ר"ל.

ועוד מעשה מביא שם שהי' בירושלים בשנת תרפ"ז שהחרדים עשו להם חנות בשר מיוחד והעמידו משגיח שעמד שם כל היום ורק אצלו הי' המפתחות, ונתברר אח"כ שהקצב עשה לו מפתח אחר ובעת שהמשגיח הלך לישון בלילה פתח את החנות והכניס חתיכות נבילות וטריפות והי' מוכן ביום לעיני המשגיח. תסמר שערות הראש איזה השגחה צריכה להיות שח"ו לא יוכשלו בנבילות ר"ל. ומה נאמר על ההשגחה כהיום בבתי החרושת ואצל הקצבים שבדודאי נכשלים בדברים טמאים ונבילות. ואל כל החרדים לדבר ה' אנו פונים בזעקה חוסו על נפשכם ועל נפש ילדיכם ואל תקנו

קופסאות או שאר מיני אוכל אלא אם אתם יודעים שיש השגוזה תחת הרבנים המפורסמים ביראת שמים, אל תפגלו את נפשכם במזן פיגול של נבילות וטריפות ר"ל מפני שכתוב השם כשר כי יכוג להיות הקופסא מלאה דברים טמאים ונבילות ואעפ"כ כתוב כשר ע"י הכשר קל דעת שבעד כסף נותן הכשר אף שאין כמעט שום השגוה, וכל דבר אוכל שאתם נותנים אל פיכם תחקרו אם זה כשר באונת ע"י השגחה מעולה תחת יראי ה' מפורסמים, ובזה תמשיכו קדושה עליכם ועל ילדיכם ותגדלו בנים קדושים יראי ה' עם גוף ונפש קדוש ובזה תחזירו תפארת הקדושה לישראל לקדמותה כמו שהיתה: אצל אבותינו הקדושים ותזכו לקרב גאולתינו.

מכתב כט

המכתב הזה נשלח ע"י וועד הכשרות
דהתאחדות הקהילות להתאחדות הרבנים

כבוד הרבנים המפוארים שמם מפארים וכו' וכו' היושבים בראש
התאחדות הרבנים דארה"ב וקאנאדא.

הגני בקריאה של חיבה, בכבוד רב, כראוי ויאה למעלת כבוד
תורתכם, מפורסם בפי כל עם ה' שרצונינו ותפקידנו ללבן ולברר
עניני כשרות הסבוכים ביותר, היות שכבודכם עומדים על משמרת
הכשרות, תקוותינו לידע אופן תהלכות הכשרות שתחת השגחתכם,
ולעמוד על אמיתת דבריכם. אנו מצפים לשמוע מענה מפיהם על
שאלותינו ודרישותנו, ובמיוחד על הידיעות שכבר נתבררו לנו ע"י
חקירתנו.

א. נחוץ מאוד להודיע בשער בת רבים שהשמן של נאָט-אַלע
אינו בזהגחה תמידית, וסומכים על שאר שמנים שכשרותם אינו
תחת פיקוח של ההתאחדות, ובמיוחד (שפעמים) שנדפס על
הקופסאות ופחי שמן שנעשה בהשגחה משעת כתישה, והלא זהו
א"א במציאות, ובכן יוצאת מרמה מתחת חותמכם, ולמה לא תודיעו
לרבים שזהו טעות, או שבעל בית החרושת הדפיסו מדעתו. ואדרבה
רק באופן זה, בהודעת דייקנות השגחתכם, יגדיל כבודכם ויתברר
אמיתכם.

ב. בענין המשקאות שתחת השגחתכם, ביקרנו בבתי החרושת
שמשם ג"כ לוקחים הפלעיווערס בעד משקאות מים חיים, ולפי
עדותם (כמסיחים לפי תומם) אין שם משגיח של התאחדות הרבנים
בעת שנעשים הפלעיווערס, ובטח ידוע לכם שפלעיווערס צריכים
השגחה מעולה.

ג. וביותר פלא על כל ההשגחה על בית "ווילמארק". כודאי
מודים אתם בכך שועד הכשרות אחראי להערעור שההשגחה

בוילמארק אינו כהוגן, ויצאנו בתוקף בפרסום בעד זה. ובכן מובן
מאליו ששאיפתינו היתה שיעשו תקנה כדבעי בשטח הכשרות, ומאוד
שמחנו כאשר שמענו שארגונכם ישגיח בקפדנות על כשרות
המאכלים בוילמארק, והכל יהי בסדר. (אין אנו נותנים השגחה, רק
בודקים את בתי המזון והשגחותיהם הנ"ל).

מה מאוד נכזבנו כשנוכחנו לדעת שהשגחותיכם ניתוח בלי
פיקוח אישי מטעם ההתאחדות על תוצרתה, שהלא לא ראיתנו האין
נעשו כל הפלעיווארס, וסמכתם על רבנים זרים שהפלעיווארנו נעשו
תחת השגחתיהם, (מענין, לפי דעתכם המשקאות שהם תחת דשגחת
הרב אין לסמוך עליו) כל זאת הי לנו למפח נפש, ובאמת אנו
מצטערים על זה.

ד. וכן גם כן קשה על ההכשר של עי.בי.סי. טשאקוולאד,
שנעשה משמן של קעפיטעל סיטי, ומופיע עליו טבעת חותמכוז בלי
שתבקרו כלל בבית הזיקוק של השמן, ובלי לברר בדייקנות אופן
עשיית תמצית המזון.

ה. גם הצוקער של פסח נזכיר ונדרוש הסברה, מהו כל דרעש
אם נפרסם שביקרנו בבית חרושת של צוקער ונוכחנו שהכל נוסדר
ובלי חשש. בטח תודו שצוקער קנים הם מהודרים בכשרות מצוקער
של סלק (לפת). בקנים אין משתמשים באנטי פאימינג עדזשונט,
ובפסח שהכל מדקדקים ביותר יש להדר בדבר שאין בו תערובות
שונים בלי השגחה תמידית (שמן, שומן, מארגארין).

ו. ובעיקר מתמי, האם לא תודיעו שישנם מאכלים כשרים
אעפ"י שאינם תחת חותמיכם, **ובכן למה תניאו את לב בני
ישראל.**

מעלת כבודכם הרמה, היות שבכוחכם לתקן הדבר, פונים אנו
אליכם בבקשה שתפעלו שבני ישראל לא יעשו עולה ולא יעלו זות
המחירים על חשבון השגחתיהם, דהוי רק תוספת כספים גלי
שום בסיס והיתר, וכל זאת נעשה על חשבון של עניים ודלים
שמדקדקים לאכול אך ורק מאכלים כשרים למהדרין.

קול השוחטים

אחרון אחרון נבוא בנקודה הנחוצה וחשובה ביותר, ה"ה
 ההשגחה על השחיטה. נא ונא לסדר שיהי' שם מורה
 הוראה מצוי בכל עת, ובאופן זה בודאי יתקנו כמה תקנות
 לטובת הענין.

לא באנו ח"ו לפגוע בכבוד מי שהוא, דברינו נאמרו מתוך
 רצינות הדבר מבחינת הצעה לצורך תיקון.

ברוב תודה על תשובתכם, הננו בכבוד רב, דורשים שלומכם
 הטוב והצלחתכם בדרך האמת.

הנהלת ועד הכשרות
 דהתאחדות הקהילות
 דארצות הברית
 וקאנאדא

מכתב ל

דרשת הרה"ג מהוניאד (שליט"א) באסיפון
 התאחדות הרבנים ביום א' לסדר טהרה שנתקיימה
 ב"קאנטינענטאל האָלל" בברוקלין, כפי שנתכרסם
 ב"מדריך הכשרות".

הערת המערכת: נעתרנו לבקשתו של ידידינו הרה"ג מוזוניאד שליט"א לפרסם דבריו שדרש שם בפני קהל ועדה משתתפי האסיפה, מאחר שקהילות ידועות פירסמו שמועות לא נכונות על נאונו זה, וסילפו את דבריו, ותלו בו בוקי סרוקי שלא אמר מעולם, וגם ה'איד' שפרסם מודעה ארוכה ומוגזמת על הדרשות שנשמעו שם ענר על דבריו בדממה מוחלטת, ובה נתנו פתחון פה למערערים להוסיף על דבריו ולגרוע כפי רצונם ורוחם, וע"כ החליט לפרסם את דרשנו זו הקצרה ב"מדריך הכשרות" כדי להעמיד דבריו על אמיתותם, ולסתום פיהם של המשטינים והמקטרגים עליו ועל דרשתו שהגומיע שם לפני כמה רבנים שליט"א וכמאתים בעה"ב חשובים וז"ו, עוסקים בצ"צ באמונה, נציגי וראשי הקהילות שהשתתפו באסיפון זו. יו"ר מאד נכבד, רבנים נכבדים, בעה"ב חשובים, ראשי הקהילות, מורי ורבותי!

ראשית כל אפתח מעין החתימה של הדורשים הקודמים, וי"ד שיטתו הבהירה של כ"ק אדוני מורי ורבי הגאון"ק מסאטנאָר שליט"א [ז"ל], המקום יהי בעזרו וישלח לו רפו"ש מן השנוים לחדש כנשר נעוריו, אמן, וכשאני לעצמי שמעודי נתגדלתי בצל קדשו, כיליד עיר קראָלי, והרבה שנים זכיתי ליצק מים על ידיו וק' בישיבה"ק בקראָלי ואח"כ בסאטמאָר, איני צריך לקחת לקח מאוהם חדשים מקרוב באו - (צוגעקומענע) - ע"ד שיטתו הק' של רבנו שליט"א, שהיא עצם מעצמי ובשר מבשרי, נר לרגלי ואור לנתיבותי, ולאורה נסע ונלך אנחנו וזרעינו וזרע זרעינו עד המשיח בב"א.

קול השוחטים

וכמו כן אינני צריך ללקחם ע"ד נחיצות קיומה של "התאחדות הרבנים" שזכותי לעמוד אצל ערסה, בעת התייסדותה שנשתתפתי בה בכל כוחי ואוני, והדורש הראשי של אסיפתינו פה, הגאבד"ק ווארידיסלאוו (שליט"א) יוכל להעיד שכמה שנים הייתי מנהל ה"פרוטוקול" של האסיפות השנתיות, לרבות אסיפת התייסדותה בשנת תשט"ו, ויקר תפארת של ה"התאחדות הרבנים" בעיני, ודאגתה על קיומה להבא, אינה נופלת במאומה מדאגתם על קיומה של הדורשים שקדמוני.

אמנם, עלי להראות באצבע על טעות נורא שנתפשט ונתאמץ אצל כמה ממנהלי וראשי של "התאחדות הרבנים", והיא, ההשתקה המוחלטת של כל אחד ואחד, יהי מי שיהי, אשר ירהיב עוז כנפשו להשמיע קול בקורת (קריטיק) על איזה ענין שיהי או מעשה שנעשה ע"י ההנהלה, או אפי' ע"י איזה פקיד שהוא, ותיכף ומיד יכריזו עליו שרוצה להפוך את הקערה על פ"י ח"ו, ונחשב לאויב ושונא שאסור להתחשב עם דבריו.

מורי ורבתי!

אנחנו יוצאי ארץ אונגארן, שנתגדלנו על טהרת קהלות הארטה, מיסודם של אבותינו ורבתינו תלמידי מרן הגאון החת"ס זצ"ל, ואבות אבותינו מסרו נפשם עלי' ועמדו בחרדת קודש לפני' ולפני מייסדי', עכ"ז נשמעו הרבה פעמים דברי בקורת שונות מפי רבנים, גאוני ומצוקי עולם, על האסיפות הגדולות בבודאפעסט, אונגוואר, ביסטריץ וכו', על כמה עיניי הכלל שלא הוטבו בעיניהם, ואבותינו ספרו לנו, שכמה פעמים הגיעו החילוקי דעות עד גבולי הפירוד ח"ו, עכ"ז לא עלה מעולם על דעתו של מי שהוא, שבדבריהם חולקים על שיטותיהם של רבתינו מייסדי הארטאדאקסיע ורוצים בחורבנה ח"ו, וכל מי שהי' לו לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע, השכיל להבין שמגמתו של המבקר היא לחזק ולבצר את יסודותי, ולא להרסה ח"ו, ואנחנו לא נדע איך נגנבה דעה נפסדה זו בלבם של כמה מאתנו, לפחד מקול עלה נדף של בקורת כל שהוא, שתיכף יתריעו

עליו הקול תרועה לאמור: "לא תשמעו ולא תאכו לו" כי שינא הוא לנו מתמול שלשום, רחמנא לשיזבן...

ועל כן חובה גדולה מוטלת על כל אחד ואחד מאתנו, להשתדל להבין איש את רעהו, ולהסיר שנאת אחים מאתנו, להרגיל או אזנינו ולהכין את לבבינו לשמוע גם את דעת זולתינו, ולא להביט בעינים מלאות חשד על כל מי שאינו מסכים עם דעתו של מנהל פלוני או פקיד אלמוני, או אפילו עם דעתה של הנהלה אלמונית, וכמו שקרה לפני איזה זמן שיצאו איזה אברכים יראי ה' ולומדי תורה"ק מווייניס בבזיונה של תורה ויראת ה' כל היום, ונתארגנו ב"ועד הכשרות" תחת פיקוחו של רב גדול ומפורסם לבעל הוראה מובהק, מוכו בכל מקומות גדולי ישראל בספריו היקרים להלכה ולמעשה, ויושבים מלאכתם באמונה שלא על מנת לקבל פרס במסירות נפש ממש ועוד מעט ויצאו לבלעם חיים, על מסירת נפשם ומאודם, על שטח מזונו ומופקר ממש, שטח הכשרות במדינתנו, ואיזה רבנים מאתנו הוזרעו עליהם כעל מהרסי הדת ר"ל, ויצאו נגדם לרדפם עד חרמה, ונל זה על שחשדום במה שאין בהם, שרוצים ח"ו להרס את סודי ה"התאחדות הרבנים" בהתחרותם על שדה הכשרות, דבר שלא עלה על לבם לעולם, ובכל עת ובכל שעה מוכנים המה למסור את נפשם גם עלי' אם ירגישו ח"ו סכנה על קיומה, לא פחות מאותם שעוונודים בראשה, וזה היא מחמת חוסר הרצון להבין דעתו של זולתינו, שאינו מסכים עם דעתנו אנו, ודרך זה מוביל ח"ו לירידה ולא לגלי ונחפשה דרכינו ונחקורה...

ועוד ענין נוסף שאני רוצה להצביע עליו באסיפה חשובה זו, שזה יותר מעשרים שנות קיומה של ה"התאחדות הרבנים" לא נתארגן אצלה "ועד לעניני אישות" לסידור גיטין וחליצה, או ה"תדר"ג, ועד עתה לא עסקו בענין זה רק רבנים יחידים מומחים על שטח זה, כל אחד בשלו, וכיום זה מורגש אצלנו חסרונו של ועד כזה, ואני רואה נחיצות גדול לתקנו בהשתתפותם של רבנים מובהקים ובקיאים בענינים אלו.

קול השוחטים

והנני מסיים בדברי שלוי וברכה, שיפרוש ה' שלומו עלינו שנהי'
ראויים חזאים לשם זה "התאחדות הרבנים" ולא תהי' ח"ו
"התפרדות" במקום "התאחדות" וכבר אמרו חז"ל גדול השלוי וכו',
ובזכות זה נזכה לגאולה בב"א.

מכתב לא

קול קורא מהתאחדות הרבנים על מה שכתבו בעצמם איסור על שחיטת חוץ, כיון שיש קושיים גדולים בהשגחת שחיטת חוץ לעיר מחמת כמה טעמים וכו', ואחרי שבע שנים כבר נתנו השגחות על שחוטי חוץ, שחיטות גדולות מאוד ששוחט אחד שחט 5,000 נופות ליום וכו' - כמבואר במכתבים הקודמים, וירא הקהל וישפוט!!!

קול קורא להסיר מכשול

כבר הודענו כמה פעמים, שבה"טשיקען מאַרקעטס" אם אין בעל המאַרקעט איש מהימן אז אפילו אם עומדים שם שוחטים יר"ש יכולים לבוא לידי מכשולות גדולות של נבילות וטרופות ממש, זולת אם עומד שם משגיח תמיד, שאין עליו באותה שעה שום תפקיד אחר רק להשגיח שהעופות שנשחטו בכשרות תהיינה תחת פיקוחו בלי העלמת עין אפילו שעה קלה עד אחר החתימה. מפני האחריות הגדולה שיש בזה העמדנו משגיחים בכמה טשיקען מאַרקעטס שתיכף אחר השחיטה קודם שנתעלם העוף מעיניהם יחתמו את העופות שנשחטו תחת השגחתנו בחותמות (פלאַמבעס) שלנו.

והיות ששמענו שישנם אנשים המקילים בזה, באנו להזהיר עוד הפעם באזהרה חמורה שכל מי שרוצה להיות בטוח שאינו אוכל נבילות וטרופות לא יקח לביתו עופות שאינם חתומים בחותמות שלנו. ולא יקנה רק בחנויות (בוטשער סטאַרס) שאינם מכניסים לחנותם רק העופות החתומים בחותמות (פלאַמבעס) שלנו בלי יוצא מן הכלל. מזמן לזמן נפרסם א"ה את שמות הבוטשער סטאַרס שאין מוכרים רק עופות בחותמות שלנו.

וזאת לדעת כמו שכבר הודענו, שבכל זאת ההשגחה שלנו היא רק על השחיטה, ולא על

קול השוחטים

כשרות הבוטשער סטאָר כבעניני מליחה והדחה
וכו' כי אודות זה מוכרח הקונה בעצמו לחקור
היטב על מי הוא סומך עצמו.

גם זאת לדעת, שכיון שישנם קשויים גדולים
בהשגחת שחיטת חוץ לעיר מחמת כמה טעמים,
לכן השגחתנו מוגבלת רק לעיר ניו יארק, ומי
שקונה משחיטת חוץ לעיר ישגיח בעצמו בשבע
עינים ממי לוקח ועל מי הוא סומך.

ע"ז באעה"ח ג' לסדר ויקרא ר"ח ניסן ה' תשכ"ג לפ"ג,
פה ברוקלין יצ"ו.

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקאנאדא

יואל טייטלבוים

(כ"ק אדמו"ר מסאטמאר שליט"א - נשיא)

לוי יצחק גרינוואלד

(הרב דקהל ערוגת הבשם - סגן נשיא)

ואלה שמות הרבנים הגאונים שליט"א ועד הפועל
והמרכזי (עפ"י סדר הא"ב) אשר באו על החתום על
הדברים הנ"ל:

אלטר יעקב יצחק וואַגשאַל

(הרב מלאַנצהוט)

גבריאל יודא איליאָוויטש

(הרב משאַמשאָן)

חנני' דוב קאַהן

(ראב"ד מבורדאָפעסט)

יוסף גרינוואלד

(הרב מפאָפא)

יוסף משה מייזעלס

(הרב מאויוואָהר)

ישוראל אברהם שטיין

(הרב מפאָלטיטשאָן)

יהושע כ"ץ

אלעזר שפירא

(הרב מקיוויאַסד)

אלכסנדר אשר באב"ד

(הרב מטארטיקאוו)

הלל ליכטענשטיין

(הרב מקראסנא)

יוסף יונה צבי הלוי הורוויץ

(הרב מאנטדאָרף)

ישכר בער הלוי ראָטענבערג

(הרב מוואוידיסלאָו)

יקוחיאל יודא האלבערשטאם

(הרב מבאָרדיוב)

יצחק אייזיק אייכענשטיין

קול השוחטים

- (הרב מסאמבאטהעלי)
יוסף אלי הכהן שטיינער
 (דומ"ץ דקהל עדת יראים)
מרדכי האגער
 (הרב דקהל תורת חיים וויזניץ)
משה שטערן
 (הרב מדעברעצין)
מנחם זאב שיק
 (הרב מטאקאי)
עזריאל יודא לעבאוויטש
 (הרב דקהל עדת יראים)
רפאל בלום
 (הרב מקאשוי)
שמואל אברהם זעלטענרייך
 (הרב מטשאקאווא)
שלמה זלמן פרידמאן
 (הרב מטענקע)
- (רב דק' עטרת צבי פארעסט הילס)
יעקב סג"ל לעבאוויטש
 (הרב מקאפיש)
משה טייטלבוים
 (הרב מסיגעט)
הרב משה ביק
 (ר"מ נייטרא)
משה ארי' לעוו
 (הרב מטעמעשוואר)
נפתלי הירצקא העניג
 (הרב משארמאש)
צבי הורוויץ
 (הרב מקראלי)
שמעון ישראל פאזען
 (הרב משאפראן)
שמחה בונם גרינבערגער
 (הרב מפרעשבורג)

מכתב לב

מיר דרוקן דעם בריוו נישט מיט די כוונה אז דער פלאץ איז יא
 (אדער נישט) גוט, ווייל מיר נעמען נישט קיין שום אחריות אויף
 דעם. דער צוועק איז ארויסצוברענגען די פארשידענע הידורים
 וואָס איז מעגליך און וויכטיג צו האַבען ביי די היימישע פלעצער,
 און ליידער האלט מען דערפון זייער ווייט.

לה"ו

להתוודע ולהגלות

נתפרסם בשנת תשל"ו

לכל ידידנו ואנשי שלומינו דעיר רבתי ניו יארק
 שחי'!

מיט גרויס פרייד לאַזען מיר וויסען דעם גאַנצען
 ציבור חרדי אין שטאָט ניו יארק, אז עס איז אונז
 ב"ה געלונגען אויפצושטעלן אַן אייגענע שחיטה פון
 עופות, דאָ אין ניו יארק, אונטער דער שטרענגער
 השגחה פון הרה"ג מוהר"ר משה שטערן אב"ד
 דעברעצין שליט"א...

די תקנות און הידורים פון אונזער שחיטה
 זענען ווי פֿאָלגענד:

(א) ביי יעדער שחיטה וועט זיין אַ ספעציעלער
 משגיח אויפ'ן פלאַץ און וועט בודק זיין דעם
 חלף נאָך יעדע 8-10 עופות (ווי עס שטייט
 מפורש אין שמ"ח סי' י"ח סעיף כ', און אין דרכי
 תשובה סי' א' ס"ק רט"ו וז"ל: תקנה זו קדומה
 והובאה במהרי"ק ונתחדשה בימי הב"י, וכן
 בדורות האחרונים, וכן בספר מעשה רב
 שהגרא"א מווילנא ז"ל אמר שמוטב לאכול
 מאכלי חלב בשבת מלאכול משחיטה שלא הי'

- אחד עומד על גביו של שוחט וכן המנהג וכו' עכ"ל).
- (ב) מיר גיבען אכטונג מען זאל נישט ווארפן די קעסטלעך מיט עופות וועגען חשש ריסוק איברים.
- (ג) די שחיטה איז א שחיטה מתונה מיט ישוב הדעת, 150 עופות לשעה.
- (ד) דאָס ווייקן און אויסזאַלצן ווערט געטאן מיט אַלע הידורים.
- (ה) ביים עפענען די עופות איז דאָ א משגיח אַ בר סמכא וואָס פאַרשטייט אין עניני הוראה, ווייל עס איז זייער שכיח שאלות אויף בני מעיני, צומות הגידין, שבירת העצמות וכו'.
- (ו) די שאלות'דיגע עופות ווערען ביי אונז נישט גענוצט.
- (ז) די עופות ווערען אינגאַנצן געעפענט צונאָר זאַלצן, און די האַלדז אָדערן ווערען אַרויסגענומען, און די דם בעין פונ'ם גאַרגל ווערט אויך אַראָפּגענומען.
- (ח) מיר האָבען שוחטים משגיחים, תלמידי חכמים און יראי שמים מרבים, מומחים מפורסמים באומנותם, הנהגת ביתם וחינוך בניהם היא על טהרת הקודש.
- (ט) די שובי"ם משגיחים ווערען געצאָלט נאָר דורך דעם רב המכשיר.
- (י) אונזער השגחה און אחריות איז נאָר אויף די בלאַמבעס מיט דעם זיגל, בהשגחת אב"ד דעברעצין שליט"א.

מיט באשטעלונגען זיך ווענדען אויף דעם טעלעפאן צו:

משה פרידמאן - 384-0587

קול השוחטים

די טשיקן וועט זיין בקרוב צו באקומען אין גרעיטער
 ניו יארק און יעדער וועט קענען באקומען אין זיין
 בוטשער סטאָר.

מיר וועלען אַדווערטייזען די בוטשער סטאָרס וואָס
 נעמען ביי אונז טשיקען. אויך די רעסטאָראַנען
 וועלען זיין אַדווערטייזד.

מיר בעטן יעדען איינעם וואָס וויל באַקומען
 אונזערע טשיקנס און קויפן אין פרעמדע בוטשער
 סטאָרס זאָלן אונז לאָזן וויסן, ווייל מיר וועלן פירן אַ
 פּונקטליכן חשבון, נישט אז די בוטשערס זאָלען
 פאַרפירען דעם עולם.

דער וועד השחיטה ווערט אָנגעפירט פון יראים
 ושלמים שלא ע"מ לקבל פרס, וואָס וועלען
 קאָנטראָלירען דאָס כשרות, אַז אַלץ זאָל זיין בהכשר
 עפ"י דת תורה"ק, און אין דעם זכות וועט ביי אונז
 מקויים ווערן דער פּסוק והתקדשתם והייתם
 קדושים, און מיר וועלן בזכות זה זוכה זיין צו ביאת
 משיח צדקינו במהרה.

וועד השחיטה דעיר החרדית ד'באָראָ פּאַרק

מכתב לג

וויכטיגע מודעה פון היימישע קאנסומער יוניאן ברוקלין נ.י.

די געבלאָפטע כפרות

מיר ווילן אויפמערקזאָם מאַכן דעם ברייטן ציבור, נאָך די גרויסע אָנשטרענגונגען וואָס עס ווערט געמאַכט צו גיין שלאָגן כפרות, און די נשים צדקניות שלעפן זיך מיט קליינע קינדער צום בוטשער סטאָר צו שלאָגן כפרות, און אויך נאָכדעם וואָס פאַר די כפרות ווערט גענומען אַ ניייערע פרייז, גיבן די בוטשער לייט פון די גאַר היימישע און חסידישע בוטשערס, די זעלבע כפרות פאַר פילע מענטשן, און אַלע שלאָגן אויף די זעלבע עופות וואָס אַנדערע האָבן שוין געשלאָגן, ("אויסגעקלאָפטע הושענוות").

דעריבער טועהן מיר מוחה זיין אויף די אומדערהערטע שרעקליכע עוולה פון גונב זיין דעם דעת הקהל, און באַשווינדלען דעם ברייטען עולם, און דאָס אינמיטן פון די הייליגע ימי תשובה.

מיר ווענדן זיך צו דעם ברייטן קהל, אויב איר ווילט האָבן אַן אמת'ע כפרה מאַכט זיכער - אויך אַ גאַנץ יאָר - אַז די שחיטה פון דעם בוטשער ביי וועמען איר קויפט, אַז איר באַקומט דאָס פאַר וואָס איר באַצאָלט, און איר ווערט נישט באַשווינדלט.

אויסער די שאלה אין ערב יום כיפור ביי די גרויסע קהילות ווי דאָס געדרענג איז גרויס, און די אחרונים זענען מרעיש אויף די מכשולות ביים שחט'ן כפרות, עס איז נטוין

קול השוחטים

אמאל בעסער צו שלאָגען כפרות מיט פיש וכו' אָדער געלט,
ווי דער חיי אדם שרייבט².

- (2) עיי במטה אפרים הלכות יום הכיפורים סימן תר"ה סעיף ח', וכתתי ופלתי סימן חיי ס"ק י"ז, ח"א כלל קמ"ד ד', ופרי מגדים אורח חיים סימן תר"ה ס"ק א', ושדי חמד מערכת יום הכיפורים, ודרכי תשובה יורה דעה סימן חיי ס"ק ע"ז, וישועות יעקב יורה דעה שם סק"ג, שכולם צועקין ככרוכיא על המנהג שנדחקים כל העיר על השוחט ליל ערב יום הכיפורים ומביא להרבה מכשולות, ואשר ע"כ החליטו דיותר טוב לסדר הכל במשך ימי עשיית או עד שמיני עצרת, וקצר המצע כאן להציע כל אריכות הדברים, וע"כ אעתיק רק איזה נקודות שהזהירו עליהם.
- (א) השוחט יישן היטב בלילה ויהי רגוע בעת השחיטה בלי תנומה על פניו (מטה אפרים שם).
- (ב) ידקדק אם אפשר ששוחט אחר יראה סכינו (עיין חתם סופר סי"ג).
- (ג) אותן שלוקחים העופות לביתם, ימתינו לראות שבדק השוחט הסכין אחר שחיטת עוף שלהם (מטה אפרים שם).
- (ד) יש להחמיר שלא לשחוט יותר מהי בלי בדיקת הסכין (פרי"ת כ', מנחת יוסף ס"ק פ"ג, דרכי"ת ע"ז).
- (ה) אם חתך במפרקת, או נמצא איזה דבר בוושט שנחתך אסור לשחוט בלי י"ב בדיקות (שמ"ח סי' חיי סעיף י"ד, תב"ש ס"ק כ"ח, מנחת הזבח בעשרון ס"ק כ"ג, דרכי"ת ס"ק ע"ז).
- (ו) יזהרו שלא לשחוט בעזרת נשים שבבית הכנסת, וכן בבית המיוחד לתלמוד תורה לתשב"ר, או בחצר בית הכנסת אם מתפללין בו לפרקים, ובפאליש של ביהמ"ד צ"ע (עיין פמ"ג סי' י"א סק"א, ובפתה"ד ח"א סי' קנ"א, ובדרכי"ת בתיקונים והוספות דף ב' ע"ב).
- (ז) בזמן שהשחיטות מרובות ראוי לנהוג שהשוחטים יראו הסכין אחד לחבירו (שו"ת חתם סופר יורה דעה סי' י"ג), ושיעור שחיטה מרובה כל ששוחט מלי עופות ולמעלה (כן מבואר בספר תואר משה פרק י"ז אות ו').